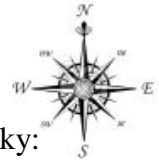

Po stopách Kryštofa Kolumba 1.-13.7.2012

Na plavbu po stopách slavného mořeplavce se vydaly 4 karavely s celkem 32 námořníky:

Costarica ve složení: Žvanil, Jasan, Matěj 3, Moták, Ťuky, Špagátek, Fík, Zub

Abuelos – Padák, Petr, Zmrzlina, Hroch, Křemílek, Kašpárek, Vážně, Kamí

Ilegalia – NoName, Čtvrťka, Jogurt, Rusalka, Šmudla, Cibule, Panda, Kuliočko

Černá Perla – Pustil, Lachtan, Letuška, Miki, Želva, Blondák, Pú, Lucka,

Nejprve jsem se seznámili se samotným Kryštofem Kolumbem. Nahlédli jsme do jeho života, který začínal narozením syna drobného obchodníka se sýry. Sám se vlastní pílí a vůlí vypracoval přes řadového námořníka až k tvrdohlavému snílkovi, který toužil po plavbě západní cestou do Indie. Byl to veliký muž a vše dokázal svými činy. Byli jsme svědky i jeho audience u Španělské královny, která mu poskytla finanční podporu a přiřkla loď.

Po prohlídce Kolumbova života jsem se vydali po jeho stopách, první plavba pro nás byl úsek ze Stvořidel do kempu U Vlka, kde naši námořníci museli vybudovat pevnost, ve které by Kolumbus přežil útoky domorodců.

Další plavba se na chvíli odložila, nepřízeň počasí nedovolila vyplout na další cestu a tak jsme prozkoumali okolí pevniny, kde jsme zakotvili. Cestou jsme potkali v obci Chřenovice krásný románský kostel a navštívili zříceninu Chřenovického hradu.

Na další plavbu jsme se vydali hned následujícího dne. Tentokrát se naše cesta ubírala do kempu Horka. Tady naši námořníci vyzkoušeli své budovatelské umění znovu. Tentokrát musela být pevnost bytelnější (jednalo se o zkoušku spolupráce, důvtipu a organizace – stavba stanu poslepu). I tento náročný úkol naši námořníci zvládli na jedničku. A mohli se tak vydat na další cestu. Ta je zavedla nebezpečnými vodami až do obce zvané Kácov. Cestou ale nebezpečné vody napáchaly nemalé škody na jejich plavidlech a tak museli námořníci dokázat jak jsou schopní zachovat loď nad hladinou a zajistit její bezpečné dopnutí do přístavu. Bohužel na tuto nelehkou činnost se jim nedostávalo ničeho jiného než drobného kuchyňského náčiní jako lžíce, bohužel ztráty byly nemalé a někteří následně museli své pokrmy baštit všelijak.

V Českém Šternberku se naši námořníci setkali s lidojedy, aby unikly jejich choutkám, museli je nakrmit vlastnoručně připravenou polévkou. Lidojedi byli asi zrovna v dobrém rozpoložení a dostali před naším příjezdem tučné sousto do žaludku, protože jim polévka přišla vhod a naše námořníky nesežrali.

Druhého dne ráno jsme navštívili zdejší zámek. Zjistili jsme, že jeden ze zdejších pánů je zakladatelem Velké Pardubické, vymyslel a nakreslil všechny překážky, a dokonce když mu zámek zabavili, sám jako průvodce vedl prohlídky zámku.

Po návštěvě zámku jsme opět vyrazili na cestu, abychom překonali další nástrahy dravého toku a dojeli až na Sázavský ostrov.

Zde jsme museli dokázat jak dokážeme používat hlavu při luštění hlavolamu, máme šikovné prsty při přiřívání knoflíků, máme natrénované svaly při posilování a nakonec zapojili své básnické střevo. Za všechny splněné úkoly jsme se dozvěděli nemilou zprávu a to , že byl Kryštofa jeho bratří na příkaz Francisca de Bobadille.

Dalšího dne jsme opět vyrazili na průzkum okolí. Podél d'áblový strouhy vyšplhali na louku s krásným výhledem abychom se pak pomalu hustými lesy mohli spustit ke zdejšímu klášteru. Zde nám byla udělena audience u královny, abychom mohli žádat pro Kryštofa o milost. Tu k naší radosti královna udělila.

Následující plavba bouřlivými vodami nás zanesla do Zlenic, kde jsme stavěly nové karavely a zkoušeli jejich plavbyschopnost, museli odlišit správný Kolumbův deník od falešného.

Téměř poslední plavba nás čekala do Týnce nad Sázavou. Nedaleko od tohoto přístavu jsme navštívili další pozůstatky hradu jménem Zbořený Kostelec. V přístavu jsme zachránili pár ostatků z lodí a uvelebili se.

Poslední plavba byla nejnáročnější a nejděsivější. Na jejím konci nás čekal domorodý písař Yzlik, šikovní domorodý šaman nám pomohl s výrobou amuletů a dokonce jsme konečně našli naleziště tolik vytouženého zlata.

Za pár okamžiků co jsme se naučili domorodé písmo jsme ho museli použít, abychom se dostali k pokladu. Cestou jsme nakrmili domorodce, který nás zavedl na označené místo odkud jsme pod daným azimutem uviděli na ostrově vlajku. Ta označovala místo uložení pokladu, který se skrýval v ruinách starobylého kostela.

Tou nejposlednější plavbou byla už jen cesta domů.

Souhrn:

Námořníků: 32

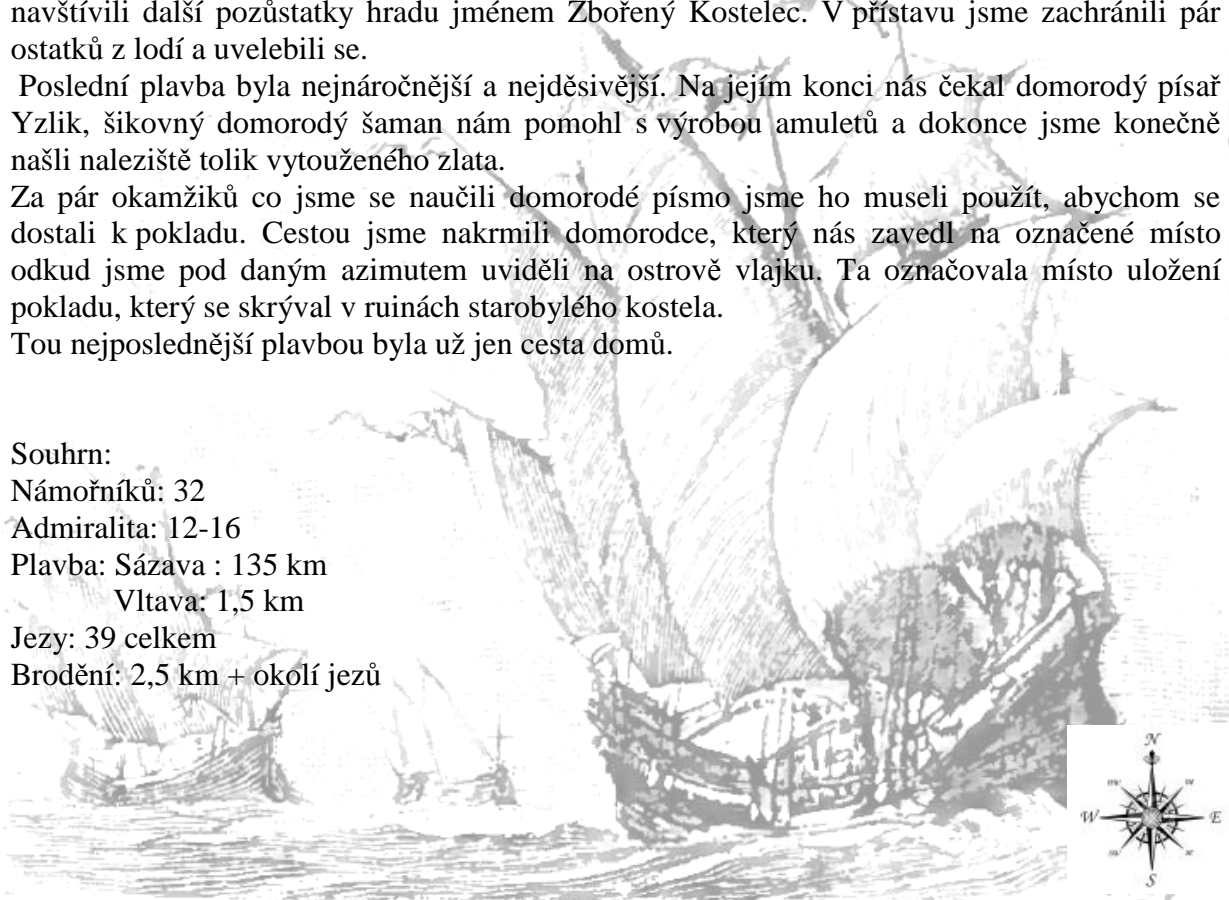
Admiralita: 12-16

Plavba: Sázava : 135 km

Vltava: 1,5 km

Jezy: 39 celkem

Brodění: 2,5 km + okolí jezů

Křestní list

Sázava 2012